หลวงปู่ทิม อิสริโก

LUANG PHU TIM ISARIGO

คาถาบูชา

อิติสุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโม พุทธายะ มะอะอุ ทุกข์ขัง อนิจจัง อนัตตา พุทโธ พุทโธ

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือสวดมนต์

ร้านฐิติญาวัตถุมงคล สังฆภัณฑ์–คุณวนิดา,คุณฐิติญา มหาโยธี–ลูกค้า และผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน คุณพ่อสวาด–คุณแม่ประสิทธิ์ มหาโยธี คุณสมชาย–คุณวนิดา,คุณฐิติญา–คุณวัชระพงษ์ มหาโยธี คุณวัฒนา–คุณจันทนา–ด.ช.วุฒิพร–ด.ญ.ธิราภรณ์ มหาโยธี คุณเนตรศักดิ์ดา–คุณชลธิชา–ด.ช.วีระพงษ์ มหาโยธี	509 เล่ม
คุณแสงเดือน, คุณดนัย, คุณดาริกา, คุณสโรชา มานะอนันตกุล	500 เล่ม
คุณปาริชาติ อัจฉริยะชาญวนิช คุณพีระ ด.ช.คณพศ ด.ช.พศิน วิสุทธิพิเนตร	400 เล่ม
คุณกนกพรรณ อัจฉริยะชาญวนิช	299 เล่ม
คุณนิพจน์ สีพูน และครอบครัว	299 เล่ม
คุณชนัดดา เขตต์เขื่อน และครอบครัว	100 เล่ม
คุณฐิติพร อ่อนพันธุ์ และครอบครัว	50 เล่ม
คุณวิภา ทองทิมและครอบครัว	43 เล่ม
คุณจารุณีย์ เพ็งธรรม และครอบครัว	42 เล่ม
คุณกนกพร เมืองอุดม และครอบครัว	39 เล่ม
คุณณฐมน เจริญมา และครอบครัว	20 เล่ม
ส.อ.วิสุทธิ์, คุณสนิท ผ่องแผ้ว	51 เล่ม
ร.ต.ท.ทองคำ, คุณเอื้อมพร, คุณอังค์ริสา, คุณขนิษฐา คำลือ พจอ.ธนเดช ญาติกระจาย	24 เล่ม
คุณกมลสิทธิ์, คุณฐิติญาณ์, คุณวิชชุมนต์ ตรีคูณรุ่งเรือง	18 เล่ม
คุณปราชญา มิ่งมิตร – คุณศัฎญานิษฐ์ สุนทรชัยกิจ	30 เล่ม
คุณยุพรรณี เขียวบาง และครอบครัว	30 เล่ม
ด.ช.หิรัญกฤษฎิ์ กาบเครือ	29 เล่ม
คุณอนันต์ บุญจันทร์, คุณอนัญญา เสตรา, คุณพนิชพล มณีรัตน์	20 เล่ม
คุณพนิดา วิวุฒิ และครอบครัว	20 เล่ม
คุณสานิต ใจสว่าง และครอบครัว	20 เล่ม
คุณศิรวณิชา ไกรศร	20 เล่ม
คุณวิภาสิริ สุนทรสวัสดิ์	10 เล่ม
คุณประทุม – คุณดารัตน์ เชียงกา และครอบครัว	10 เล่ม
คุณพิไลพร เชียงกา – คุณสอิ้ง ขุมทอง	10 เล่ม
คุณมงคล บุญจันทร์	10 เล่ม
คุณสุณี บุญจันทร์	10 เล่ม
คุณกัมพล นางาม	10 เล่ม
คุณคมสัน – คุณหนูเทียน – คุณกฤติธี อ่อนเฉวียง	18 เล่ม
คุณเภา ปินจัน และครอบครัว	22 เล่ม

หากชื่อ–นามสกุล ของท่านใดขาดตกผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

พระครูภาวนาภิรัต (หลวงปู่ทิม อิสริโก)

วัดละหารไร่ (วัดไร่วารี)

ประวัติพระครูภาวนาภิรัต (หลวงปู่ทิม อิสริโก)

วัดละหารไร่ (วัดไร่วารี)

เกิด : วันศุกร์ที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2422 ตรงกับเดือน 7 ปีเถาะ
เป็นบุตรของนายแจ้ และนางอินทร์ งามศรี
อุปสมบท : วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2449
ตรงกับวันขึ้น 7 ค่ำ เดือน 6 ปีมะแม ณ วัดละหารไร่
มรณภาพ : วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2518
เวลา 23.00 น. ณ หน้าหอสวดมนต์ วัดละหารไร่
รวมสิริอายุ : 96 ปี 72 พรรษา

ชาติภูมิและประวัติทั่วไป

หลวงปู่ทิม อิสริโก นามเดิมชื่อ ทิม นามสกุล งามศรี เกิดที่บ้านหัวทุ่งตาบุตร หมู่ที่ 2 ต.ละหารไร่ อ.บ้านค่าย จ.ระยอง

มีพี่น้องร่วมท้องเดียวกันเป็นชายทั้ง 3 คน ท่านเป็นคนที่ 2 เกิดเมื่อปีมะแม วันศุกร์ เดือน 7 ตรงกับวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2422 เป็นบุตรของนายแจ้ และนางอินทร์ งามศรี

หลวงปู่ทิมเป็นหลานของ หลวงพ่อสังฆ์เฒ่า (ผู้ก่อตั้งวัดละหารไร่) โดยมารดาของท่านเป็นน้องสาวหลวงพ่อสังฆ์เฒ่า หลวงพ่อสังฆ์เฒ่านี้เป็นพระปรมาจารย์ผู้เรืองวิชาอาคมอย่างยิ่งในสมัยนั้น น้ำลายที่ท่านถ่มถ้าถูกพื้นๆ จะแตก

เมื่อทางเจ้าเมืองระยองทราบถึงความเก่งกล้าในวิทยาอาคมของท่าน จึงนิมนต์ให้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดเก๋งจีน (วัดจันทอุดม) จ.ระยอง และได้สร้างพระเนื้อตะกั่ววัดเก๋งจีนขึ้น ก่อนที่จะไปอยู่วัดเก๋งจีนนั้น หลวงพ่อสังฆ์เฒ่าได้ทิ้งตำราและวิทยาการต่างๆ ไว้ที่วัดละหารไร่ทั้งหมดเพราะท่านไม่หวงแหนในวิชาของท่านแต่อย่างใด ท่านกล่าวว่า “ใครมีปัญญาก็ค้นคว้า

เอาเอง” บรรดาตำราและวิทยาการต่างๆ หลวงพ่อสังฆ์เฒ่าได้ทิ้งไว้ที่วัดละหารไร่นี้เองที่หลวงปู่ทิมก็ได้ใช้ศึกษาในเวลาต่อมา

เมื่อท่านพระครูภาวนาภิรัต หรือหลวงปู่ทิม มีอายุเจริญวัยได้ 17 ปี นายแจ้ผู้เป็นบิดาได้ส่งเสีย และนำตัวของหลวงปู่ทิมไปฝากไว้กับพระอาจารย์สิงห์ ที่วัดละหารไร่ ท่านได้เล่าเรียนหนังสือกับพระอาจารย์สิงห์เป็นเวลาประมาณ 1 ปี และมีความสามารถเรียนรู้จนเข้าใจเขียนได้อ่านออกดีแล้ว นายแจ้ผู้เป็นบิดาของท่านจึงได้ไปกราบนมัสการพระอาจารย์สิงห์ขอตัวหลวงปู่ทิมให้กลับมาอยู่ที่บ้านเช่นเดิมเพราะไม่มีคนช่วยหลวงปู่ทิมจึงได้ลาสิกขาออกมาช่วยพ่อแม่ทำงาน และหาเลี้ยงพ่อแม่ตามวิสัยลูกที่ดีผู้มีความกตัญญูกตเวที รู้จักปฏิบัติพ่อแม่มาด้วยดีตลอด

ในวัยหนุ่มของหลวงปู่ทิมนั้น ท่านเป็นคนคะนองเอาการอยู่ โดยท่านจะเป็นคนไปหาอาหารมาเลี้ยงครอบครัวด้วยการยิงนกตกปลาและออกเที่ยวล่าสัตว์ใหญ่เพื่อนำไปขาย ซึ่งท่านทำไปด้วยความคึกคะนองประการหนึ่งและอีกประการหนึ่งคือเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวของท่าน

จนเมื่อท่านอายุได้ 19 ปี ท่านจึงถูกคัดเลือกเป็นทหารและได้เข้าประจำการที่กรุงเทพฯ เป็นเวลาถึง 4 ปีเศษ จึงได้รับการปลดปล่อยกลับมาอยู่ที่บ้านตามเดิมเมือกลับมาอยู่บ้านได้ไม่นาน บิดาได้ให้ท่านอุปสมบทเป็นพระภิกษุ

การอุปสมบท

หลวงปู่ทิม ได้เข้าพิธีอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2449 ตรงกับวันเสาร์ ขึ้น 7 ค่ำ เดือน 6 ปีมะแม โดยมี พระคุณเจ้าท่านพระครูขาว วัดทับมา เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์เกตุ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์สิงห์ (พระอาจารย์ของท่านในขณะที่ท่านได้ศึกษาครั้งแรก) เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ณ พัทธสีมา วัดละหารไร่ ได้รับนามฉายาว่า อิสริโก แปลว่า ผู้มีความอิสระ

เมื่อท่านบวชเป็นพระภิกษุแล้วท่านก็มาอยู่ที่วัดกับพระอาจารย์

สิงห์ได้ 1 พรรษา ขณะที่ท่านอยู่กับพระอาจารย์สิงห์นั้น ท่านได้ค้นคว้าและศึกษาตำราของหลวงปู่สังข์ที่ท่านได้ทิ้งไว้ให้ตามตู้พระไตรปิฎกอย่างตั้งใจ เพราะท่านมีความสนใจในทางปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง

หลวงปู่ทิม อิสริโก นับว่าเป็นพระอาจารย์ที่แปลกกว่าพระอื่นๆ ในรุ่นเดียวกัน คือ ท่านต้องการฝึกฝนตนเองด้วยการออกไปหาประสบการณ์ด้วยการออกเดินธุดงค์ ซึ่งพระในรุ่นเดียวกันไม่มีใครคิดที่จะออกไปแสวงหาความวิเวกตามป่าเขาลำเนาไพรอย่างท่านเพราะต้องการศึกษาในทางพระปริยัติธรรมเท่านั้น

เมื่ออยู่ครบพรรษาแล้วท่านก็ได้ขออนุญาตและมนัสการกราบลาอาจารย์ออกธุดงค์ไปหลายจังหวัดเป็นเวลา 3 ปี จากนั้นท่านก็มาพิจารณาว่า ท่านก็ได้ใช้เวลานานพอสมควรแล้ว จึงควรเดินทางกลับมาพักเสียที เมื่อคิดดังนั้น ท่านก็เดินทางกลับมา จ.ชลบุรี และท่านก็ได้จำพรรษาอยู่ที่วัดนามะตูมเป็นเวลา 2 พรรษา ระหว่างนั้นท่านก็ได้เที่ยวร่ำเรียนวิชากับพระเถราจารย์หลายอาจารย์ด้วยกันรวมทั้ง ฆราวาส โยมเริ่ม โยมรอด และโยมสาย นอกจากนั้นยังศึกษาตำราซึ่งตกทอดมาจากหลวงพ่อสังฆ์เฒ่า เจ้าอาวาสวัดเก่งจีน ซึ่งเป็นหลวงลุงแท้ๆ ของหลวงปู่ทิม เป็นเวลา 2 ปีเศษ และต่อมาท่านจึงกลับมาอยู่ที่วัดละหารไร่ (วัดไร่วารี) ตามเดิมและท่านได้เรียนทางวิปัสสนากรรมฐานกับอาจารย์และอื่นๆ อีกหลายอาจารย์ด้วยกัน

ตำแหน่งทางคณะสงฆ์และสมณศักดิ์

วัดละหารไร่ เดิมชื่อวัดไร่วารี เพราะมีน้ำอยู่ล้อมรอบ และเป็นที่กันดารมาก ถ้าใครได้หลงเข้าไป เป็นได้หลงป่าไปเลย ซึ่งแม้แต่หลวงปู่เองท่านยังต้องบุกป่าฝ่าดงเข้าไปอยู่ ในสมัยนั้นทางรถก็ยังไม่มี จะมีก็แต่ทางเดินแคบๆ เท่านั้นหลวงปู่ท่านจึงต้องพัฒนากันใหญ่ ด้วยความร่วมมือจากญาติโยมในท้องถิ่นนั้น คือได้มีชาวบ้านศรัทธาท่านมากถึงกับบวชเพื่อติดตามปรนนิบัติท่านถึง 3 คน คือ นายทัต นายเปี่ยม และนายแหยม ซึ่งทั้ง 3 คนนี้มีความสนใจในวิชาทางศาสนาเป็นอย่างมาก

เมื่อหลวงปู่ทิมมาอยู่วัดละหารไร่แล้ว ต่อมาคณะสงฆ์และญาติโยมชาวบ้านได้พร้อมใจกันนิมนต์ หลวงปู่ทิม อิสริโก ขึ้นเป็นเจ้าอาวาสวัดละหารไร่ องค์ที่ 6 เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2450

จากนั้นท่านได้ก่อสร้างเสนาสนะ บูรณะซ่อมแซมกุฏิ และอื่นๆ อีกหลายอย่างพร้อมด้วยญาติโยมทั้งหลายก็มีความเลื่อมใสต่อท่านมาก เพราะท่านเป็นพระที่เคร่งในธรรมะและวินัยเป็นที่น่าเคารพมาก

ต่อมาท่านจึงชักชวนญาติโยมชาวบ้านทั้งหลาย ก่อสร้างอุโบสถขึ้น 1 หลัง ทำด้วยไม้ ประมาณ 1 ปีเศษก็แล้วเสร็จและผูกพัทธสีมาเรียบร้อยในระยะเวลาเพียง 1 ปีเศษเท่านั้นปัจจุบันได้เลื่อนย้ายมาห่างจากที่เดิมประมาณ 20 วา และบูรณะให้อยู่ในสภาพเดิม

และในปี พ.ศ. 2483 หลวงปู่ทิมได้จัดให้มีการเปิดโรงเรียนขึ้นอย่างเป็นทางการ เพื่อสอนกุลบุตรกุลธิดาของประชาชน โดยใช้ศาลาการเปรียญเป็นสถานที่สอน ต่อมาชาวบ้านเห็นดีด้วยกับการศึกษาจึงร่วมมือกับหลวงปู่สร้างอาคารเรียนขึ้น 1 หลัง ตามแบบ ป.1 ข. โดยใช้เวลาการก่อสร้างเพียง 8 เดือนก็แล้วเสร็จเรียบร้อย และเริ่มทำการสอนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2483 โดยมี นายเสียน จันทนี เป็นครูใหญ่ ซึ่งปัจจุบันอาคารหลังนี้ชำรุดทรุดโทรมและรื้อถอนไปไม่ได้ใช้แล้ว

ต่อมาท่านก็ชักชวนชาวบ้านช่วยกันพัฒนาก่อสร้างสะพานข้ามคลองอีกหลายแห่ง สร้างหอฉันและศาลาการเปรียญสำเร็จด้วยเงินกว่า 4 ล้านกว่า งานของท่านก็ได้บรรลุถึงความสำเร็จโดยเรียบร้อยทุกประการด้วยผลงานดังกล่าวในปี พ.ศ. 2478 ท่านก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระครูชั้นประทวนโดยส่งหมายและตราตั้งไว้ทางเจ้าคณะจังหวัดระยอง แต่หลวงปู่ทิมก็ยังไม่ยอมไปรับ และไม่บอกใคร ทางจังหวัดจึงได้มอบหมายให้เจ้าคณะอำเภอมามอบให้ที่วัดเอง ท่านจึงได้รับเป็นพระครูทิม อิสริโก และได้รับเป็นพระคู่สวด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ทางคณะสงฆ์ได้แต่งตั้งให้ท่านเป็นพระครู

ชั้นสัญญาบัตรและในปี พ.ศ. 2507 ท่านได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูภาวนาภิรัติ

ในครั้งแรกท่านไม่ใยดีกับยศตำแหน่งที่ทางการคณะสงฆ์ได้มอบให้และถูกทางคณะสงฆ์เร่งรัดให้ท่านเดินทางไปรับพัดยศที่จังหวัด ซึ่งท่านก็ไม่ไปรับ จนกระทั่งญาติโยมชาวบ้านรู้ข่าว จำต้องพร้อมในกันจัดขบวนแห่ไปรับพัดยศและตราตั้งมาถวายให้กับท่านถึงวัด ท่านจึงต้องจำยอมรับอย่างเสียมิได้ โดยมีนายสาย แก้วสว่าง ในฐานะเป็นไวยาวัจกรและศิษย์ผู้ใกล้ชิดเป็นผู้นำคณะชาวบ้านไปรับพัดยศมาถวาย

หลวงปู่เป็นพระที่น่าเคารพและบูชาเป็นอย่างยิ่ง ท่านเป็นพระที่ยึดมั่นในพระธรรมและวินัยขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเป็นพระมักน้อย สันโดษ ไม่ยินดียินร้ายในรูป เสียง กลิ่น รส ท่านฉันเช้าประมาณ 7 โมงเช้า และฉันน้ำชาก็เวลา 4 โมงเย็น ถ้าเลยเวลาหลวงปู่ไม่ยอมฉันแม้แต่น้ำชา ท่านฉันข้าวมื้อเดียวมาประมาณ 47 ปีและเนื้อ หมู เป็ด ไก่ หรืออาหารคาวทุกชนิด ท่านไม่ยอมฉันมา 47 ปีแล้ว แม้แต่น้ำปลาก็ไม่ฉัน อาหารที่ท่านฉันเป็น ผัก ถั่ว หรือเส้นแกงร้อน น้ำพริกกับเกลือป่นอย่างนี้อยู่เป็นนิจตลอดมาเนื้อหนังมังสาและผิวพรรณของท่านก็คงเป็นปกติอยู่ตามเดิม พละกำลังของท่านก็แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะวาสนาบารมีของท่านที่เคยได้สร้างสมมาในชาติปางก่อนจึงทำให้ท่านเป็นพระที่เคร่งครัดและบริสุทธิ์ในพระธรรมและวินัย ดำรงชีวิตในสมณเพศมาได้อย่างแข็งแรงและสมบูรณ์

ปี พ.ศ. 2514 นายธง สุขเทศน์ และพุทธศาสนิกชนชาวบ้านวัดละหารไร่ ได้ร่วมใจกันสร้างอุโบสถขึ้นใหม่ โดยหลวงปู่ทิมมอบเงินให้เป็นทุนขั้นแรก 30,000 บาท ทำพิธีวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2515 ด้วยบารมีของหลวงปู่ทิม อุโบสถก็แล้วเสร็จภายในเวลาเพียง 1 ปีเศษเท่านั้นและได้ขอพระราชทานวิสุงคามเสมา ทำพิธีฝังลูกนิมิตเมื่อต้นปี พ.ศ. 2517

ต่อมาหลวงปู่ทิมได้วางศิลาฤกษ์ ศาลาการเปรียญ “ภาวนาภิรัติ” และก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2518 จากนั้นได้สร้างและปรับปรุง หอฉัน “อุตตโม” ตามลำดับ

บารมีของหลวงปู่ทิม

คัดลอกจาก...หนังสือที่ระลึกฉลองหอฉัน และฉลองอายุครบ 8 รอบ พระครูภาวนาภิรัต (หลวงปู่ทิม อิสริโก) วัดละหารไร่ จ.ระยอง วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2518 จากบันทึกของ นายสาย แก้วสว่าง

บิณฑบาตที่ จ.ชลบุรี

มีผู้ชายคนหนึ่งอยู่ที่ จ.ชลบุรี อ.บางละมุง ซึ่งผมจำชื่อไม่ได้ ได้มาเล่าให้ผมฟังว่า เมื่อวานนี้ผมเห็นหลวงปู่ทิม ไปบิณฑบาตอยู่ที่เมืองชล ผมจำได้เขาบอกว่าเรื่องนี้เป็นความจริง เพราะจำหลวงปู่ทิมได้ ผมก็ได้แต่นึกและก็ไม่กล้าตอบ แต่นึกว่าหลวงปู่ของเราจะเป็นไปได้หรือ ผมจึงเก็บเอาเนื้อความนี้ไว้แต่ในใจและก็คุยกันเรื่องอื่นต่อไป อยู่มาประมาณอีกสัก 10 กว่าวัน ก็มีคนเมืองชลมาเล่าให้ผมฟังอีก ก็เหมือนกับที่คนแรกเล่าให้ผมฟังทุกประการผมจึงลองถามหลวงตาที่เป็นขรัวรองอยู่ที่วัดดู และเล่าเรื่องราวให้ท่านฟัง ท่านตอบว่า อาตมาก็ไม่ทราบและไม่ได้สังเกตเพราะฉันจังหันต่างกัน แต่ก็ปรากฏว่ามีอาหารแปลกปะปนอยู่เสมอ แต่ก็อาจจะเป็นความจริงเพราะท่านเป็นพระที่สำเร็จญาณชั้นสูงอยู่แล้ว

ยิงไม่ถูก

มีชาวบ้านหนองละลอกคนหนึ่งชื่อ นายธง สุขเทศ หรือชาวบ้านละแวกนั้นมักเรียกว่า ปลัดธง บ้านอยู่ไม่ห่างจากบ้านผมเท่าไรนัก หลังจากที่ผมกลับจากทำงาน ก็อาบน้ำ จวนจะทานอาหารเวลาประมาณ 1 ทุ่ม ปลัดผู้นี้ก็เริ่มจะทานอาหารเหมือนกัน หยิบจานอาหารมาวางและมีลูกสาวอยู่ใกล้ๆ ผมก็กำลังทานอาหารอยู่ที่บ้าน ก็ได้ยินเสียงปืนระเบิดขึ้น 2 จังหวะ 4 นัด แล้ว 3 นัดติดต่อกัน ปรากฏภายหลังว่าผู้ยิงพาดปืนกับขอบสังกะสี

รั้วบ้านระยะประมาณ 4 เมตร แต่กระสุนมิได้ถูกนายธงเลย มีกระสุนไปถูกขาตั้งรถจักรยาน ทำให้สะเก็ดบินไปโดนเด็กลูกสาวที่ขาบาดเจ็บเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้คงเป็นเพราะอภินิหารเหรียญหลวงปู่ทิม รุ่นแรกซึ่งนายธงแขวนคออยู่เพียงเหรียญเดียว ซึ่งต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่า ผู้ยิงใช้ปืนคาร์บิ้น 2 กระบอก เพราะเก็บปลอกกระสุนได้แน่ชัด

ยิงไม่เข้า

มีคนเดินทางมาจากเมืองชล เล่าให้ผมฟังว่าเพื่อนของเขาถูกยิงตอนเวลาหลังอาหาร ด้วยปืนลูกซองถึง 9 นัด เสื้อขาดทะลุถึงผิวหนังไหม้เกรียม แต่ไม่เข้า ทั้งนี้ก็เพราะเขาได้ปลัดขิกหลวงปู่ทิมกับลูกอม มาแขวนไว้เพียงไม่กี่วัน และเรื่องเท่าที่ผมเห็นมาเกี่ยวกับปลัดขิก ก็คือ หลานของผมถูกสุนัขกัดจนเสื้อกางเกงขาดเป็นริ้วรอย ถึงกับล้มลงนอนร้องไห้ เมื่อผมวิ่งไปช่วยปรากฏว่าไม่มีรอยเขี้ยวสุนัขเลย เด็กคนนั้นมีแต่เพียงปลัดขิกของหลวงปู่ทิมแขวนอยู่ที่เอว 1 อันเท่านั้น

น้ำมนต์เดือด

เมื่อราว พ.ศ. 2511 ที่วัดตะพงนอก อ.เมือง จ.ระยอง ได้มีพิธีปลุกเสกพระเครื่องรางของขลังหลวงพ่อจันทร์ เจ้าอาวาสวัดตะพงนอก ในพิธีนี้ได้นิมนต์เกจิอาจารย์มาหลายรูปด้วยกัน และหลวงปู่ทิมก็ได้รับนิมนต์ด้วย หลังจากเริ่มพิธีปลุกเสก หลวงพ่อต่างๆ ก็ได้ทำการปลุกเสกในพิธีนี้ ท่านอาจารย์รัตน์ซึ่งเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัด ได้นำโอ่งใส่น้ำมนต์มาตั้งไว้ และนิมนต์หลวงปู่ทิมทำการปลุกเสกน้ำมนต์องค์เดียว ท่ามกลางพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ปรากฏว่าน้ำมนต์ที่อยู่ในโอ่งใหญ่ครึ่งโอ่ง พอหลวงปู่ลงมือปลุกเสกน้ำได้เดือดและค่อยๆ ทวีความสูงขึ้นท่ามกลางความอัศจรรย์ของผู้ที่ได้พบเห็นเป็นอย่างมาก ปรากฏว่าหลังจากพิธีแล้วเสร็จ น้ำมนต์ได้ถูกชาวบ้านแย่งเอาไปจนหมดสิ้น

แคล้วคลาด

นายจำลอง แห่งร้านทวีทรัพย์ ได้ชวนนายเพียรวิทย์ จารุสถิต และนายนิวัฒน์ แห่งร้านรุ่งเรืองมิตร ให้ไปหาหลวงปู่ทิมเพื่อนมัสการท่าน ขากลับได้บูชาเหรียญ รูปถ่าย และปลักขิก กลับมาได้ครึ่งทาง นายนิวัฒน์จึงชวนนายจำลองเพื่อขอลองของทั้ง 3 จึงได้ทำการทดลองโดยทั้ง 3 นำเอาเครื่องรางดังกล่าวอาราธนาแล้วแขวนกิ่งต้นไม้ นายจำลองได้ใช้ปืน .22 ยิงในระยะห่างกันประมาณ 1 คืบ ปรากฏว่ายิงไม่ถูก นายนิวัฒน์จึงขอยิงบ้าง จ่อยิง ปรากฏว่าไม่ถูกอีกเช่นกัน ทั้งคู่บอกว่าถ้าระยะนี้ยิงไม่ถูกก็ไม่ต้องใช้ปืนแล้ว เพราะทั้งคู่เป็นผู้ที่สนใจปืนอยู่แล้ว

ถ่ายรูปหลวงปู่ไม่ติดถ้าไม่ขออนุญาต

เมื่อคราวปลุกเสกของที่วัดพลา อ.บ้านฉาง จ.ระยอง หลวงปู่ได้รับนิมนต์ไปนั่งปลุกเสกด้วย มีช่าวภาพหนังสือพิมพ์ไปถ่ายรูปโดยไม่ขออนุญาตจากหลวงปู่ก่อนปรากฏว่ากดชัตเตอร์เท่าไรๆ ชัตเตอร์ก็ไม่ทำงาน แต่พอนึกได้ เข้าไปขออนุญาตก็ติดและได้ภาพที่ชัดเจนดี

เสกตะกรุดใต้น้ำ

คุณป้าอยู่ งามศรี บ้านอยู่ใกล้ๆ วัดละหารไร่ และเป็นหลานของหลวงปู่ทิมได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อสมัยหลวงปู่ทิมอายุประมาณ 60 - 70 ปี เวลาท่านทำตะกรุด ท่านจะลงไปทำใต้น้ำ โดยถือตะกรุดแล้วเดินลุยน้ำลงไปจากศาลาหน้าวัด มีผู้เห็นกันหลายคน เมื่อหลวงปู่ทิมทำตะกรุดเสร็จก็เดินลุยน้ำขึ้นมา ทุกคนประหลาดใจเพราะเนื้อตัวและจีวรของหลวงปู่ทิมหาได้เปียกน้ำไม่

เสกตะกรุดลอย

ท่านพระอาจารย์รัตน์ เจ้าอาวาสวัดหนองกระบอก อ.บ้านค่าย จ.ระยอง เล่าให้ฟังว่า หลวงปู่ทิมเป็นพระที่มีพลังจิตกล้าแข็งมาก สามารถเสกจนตะกรุดลอยได้ ท่านเล่าว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งได้นิมมนต์พระอาจารย์ชื่อ

ดังของ จ.ระยองมา 4 รูปด้วยกัน มีหลวงพ่อหอม หลวงพ่ออ่ำ หลวงพ่อชื่น และหลวงปู่ทิม ให้หลวงพ่อที่มาทั้ง 4 รูปนำตะกรุดสาริกามาด้วย แล้วนำลงใส่บาตร ให้หลวงพ่อทั้ง 4 องค์นั่งล้อมรอบบาตร และขอให้ท่านทุกองค์เรียกตะกรุดให้ลอยขึ้นจากบาตร หลวงพ่อหอม เป็นผู้เรียกก่อนโดยนั่งบริกรรมอยู่พักหนึ่ง แต่ก็ไม่ปรากฏว่าตะกรุดลอยขึ้นมา จากนั้นหลวงพ่ออ่ำและหลวงพ่อชื่น ก็ได้นั่งบริกรรมทำนองเดียวกัน ตะกรุดก็ไม่ยอมลอยขึ้นจนถึงองค์สุดท้ายคือหลวงปู่ทิม ท่านนั่งบริกรรมอยู่สักครู่ก็ปรากฏว่าตะกรุดลอยขึ้นมาจากก้นบาตร หลวงพ่อหอม และท่านพระอาจารย์รัตน์ เจ้าอาวาสวัดหนองกระบอก เห็นเช่นนั้นก็ตกใจ แล้วบอกว่าขอให้ช่วยทำให้วิ่งรอบบาตรด้วย หลวงปู่ทิมก็นั่งหลับตาภาวนา ตะกรุดก็วิ่งอยู่รอบๆ บาตรท่ามกลางความตื่นตะลึงของพระสงฆ์ทุกองค์ และเรื่องนี้ได้เป็นที่โจษขานกันทั่วไปใน จ.ระยอง

อำนาจจิตอันกล้าแข็งของหลวงปู่ทิม

แม้แต่เครื่องปั่นไฟท่านก็สามารถบังคับให้หยุดได้โดยไม่ทราบสาเหตุ คือ มีอยู่ครั้งหนึ่งที่วัดละหารไร่ มีลิเกมาเล่น พอลิเกกำลังจะออกแขกก็ปรากฏว่าไฟฟ้าดับพรึบลง พอแขกเข้าโรงไฟฟ้าก็สว่างขึ้น เป็นอย่างนี้ถึง 3 ครั้ง จนต้องมีคนเตือนคณะลิเกให้ไปขออนุญาตหลวงปู่ทิมเสียก่อน เมื่อไปขออนุญาตแล้วก็ปรากฏว่าไฟฟ้าที่เคยปิดๆ ดับๆ ก็ติดสว่างตลอดทั้งคืน

คาถาของหลวงปู่ทิม

"มะอะอุ ทุกขัง อนิจจัง อนัตตา พุทโธ พุทโธ" หลวงปู่ทิมท่านว่าเป็นคาถาที่ดีและก็สั้น พุทธานุภาพของคาถาบทนี้ก็สูงมาก อยู่ที่คนปฏิบัติ ท่านยังกรุณาเล่าให้ฟังว่า มีใครคนหนึ่งที่อยู่ตลาดมาปรับทุกข์ให้ท่านฟังว่าขายของก็ไม่ดี ทะเลาะกับเมียอยู่ที่บ้านแทบทุกวัน ญาติพี่น้องต่างเกลียดชังอยากจะขอคาถาให้เขารัก หลวงปู่จึงให้คาถาบทนี้ไป ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ชายผู้นั้นมีความสุขแล้ว จะไปไหนเมียก็ตามไปด้วย ญาติพี่น้องก็รักใคร่กันดี

ผมจึงมั่นใจว่าพุทธานุภาพในคาถาบทนี้จะประสบผลสำหรับผู้ที่ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ ถ้าผู้ใดได้รับคาถานี้ไป ขอให้ระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และคุณของหลวงปู่ทิม อิสริโก เป็นที่ตั้งทุกอย่างก็จะอำนวยโชคพอสมควรกับบุญกรรมของบุคคลนั้น

การมรณภาพ

หลวงปู่ทิม อิสริโก ท่านได้ถึงแก่มรณภาพอย่างสงบด้วยโรคชรา เมื่อเวลา 23.00 น. ของวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2518 ณ หน้าหอสวดมนต์ วัดละหารไร่ หลังจากที่ได้เข้ารักษาตัว ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา เป็นเวลา 23 วันสิริอายุรวมได้ 96 ปี พรรษา 72

คณะศิษยานุศิษย์ได้จัดพิธีสวดพระอภิธรรมบำเพ็ญกุศล ณ วัดละหารไร่ หลังจากทำบุญ 100 วัน อุทิศส่วนกุศลให้กับหลวงปู่ทิมแล้ว ได้เก็บศพไว้ที่ ศาลาการเปรียญ “ภาวนาภิรัติ” วัดละหารไร่ กระทั่งได้พระราชทานเพลิงศพ เมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2526

ในวันที่ 16 ตุลาคม ของทุกปี วัดละหารไร่และคณะศิษยานุศิษย์จะร่วมกันจัดงานวันระลึกถึงพระครูภาวนาภิรัต (หลวงปู่ทิม อิสริโก) ซึ่งก็มีลูกศิษย์และพุทธศาสนิกชนทั่วไปมาร่วมงานกันเป็นจำนวนมาก

สารบัญ

การลดกรรมให้ตนเองทำอย่างไร? 1
บทบูชาพระรัตนตรัย 2
บทกราบพระรัตนตรัย 2
บทนมัสการพระรัตนตรัย 3
บทขอขมาพระรัตนตรัย 3
บทไตรสรณคมน์ 3
บทถวายพรพระ (อิติปิโสฯ) 4
บทชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ) 5
บทชัยปริตร (มหากาฯ) 7
บทอิติปิโส เท่าอายุ 8
พระคาถาชินบัญชร 8
บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง 10
บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ 11
บทแผ่ส่วนกุศล 11
บทกรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร 12
บทอธิษฐานอโหสิกรรม 13
บทสวดตัดกรรม 13
ทำสมาธิหลังสวดมนต์เพื่อลดกรรม 14
เมื่อมีเวทนา 15
การลดกรรม 45 ประการ 16

๑

การลดกรรมให้ตนเองทำอย่างไร?

"กรรมต้องแก้ด้วยบุญ ใครก็แก้ให้ไม่ได้" วิบากกรรมของแต่ละคนมีวิบากกรรมแตกต่างกันไป บางคนป่วยไม่รู้สาเหตุ บางคนยากจน บางคนไม่มีลูก ฯลฯ วิบากกรรมเหล่านี้ ทำให้เกิดมาต่างกัน ฉะนั้นหนทางในการแก้วิบากกรรมมีหลายหนทาง ถ้ากรรมใดได้รับอโหสิกรรม กรรมนั้นจะเบาบางลงและชีวิตจะดีขึ้น โดยสังเกตุจากตัวเราว่า มีสิ่งที่ดีๆ เข้ามามากขึ้นหรือไม่ ที่ป่วยก็จะหายไป ที่ยากจนก็เริ่มจะมี แสดงว่าเราเริ่มจะมีบุญแล้ว

กรรมนั้นก็เปรียบเหมือนเกลือที่อยู่ในน้ำเกลือ กรรมมิได้หายไปไหน ความเค็มก็ยังคงอยู่ แต่เกลือนั้นแม้จะมีอยู่มากเพียงใดก็ตาม หากเราเติมปริมาณน้ำให้มาก เกลือย่อมลดความเค็มลงได้ เพราะฉนั้นจึงควรกระทำความดีให้มาก หากทำดีทำถูกต้องปลกรรมก็จะบรรเทาเบาบางลงไป โดยบุญนั้นเพิ่มได้โดยทำ ทาน ศีล ภาวนา (สมาธิ และวิปัสสนา)

จึงขอให้ท่านลองพิจารณาด้วยตนเอง หากเห็นว่าไม่เสียหายอะไร ถ้าทำดีย่อมดีกว่าไม่ทำ ก็ขอให้ทำ อย่างน้อยที่สุดท่านก็จะได้รับความสบายใจ แต่ถ้าเป็นสิ่งได้ผลจริง ก็ยิ่งเป็นสิ่งที่เยี่ยมยอด เพราะจะได้ลดผลกรรมที่ไม่ดี หรือทำให้กรรมน้อยลงไปได้

วิธีสวด

สวดและปฏิบัติ ตามลำดับ จากหน้า 1 - 14
พร้อมวิธีลดกรรม 45 ประการ

....

บทบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สะหวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

บทนมัสการพระรัตนตรัย

นโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (สวด 3 จบ)

บทขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทธัง, สัพพัง เมโทสัง, ขะมะ ถะเม ภันเต,
วันทามิ ธัมมัง, สัพพัง เมโทสัง, ขะมะ ถะเม ภันเต,
วันทามิ สังฆัง, สัพพัง เมโทสัง, ขะมะ ถะเม ภันเต,

บทไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

บทถวายพรพระ (อิติปิโสฯ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธวิชชาจะระณะ
สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

(พุทธคุณ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหีติฯ (อ่านว่า วิญญูฮีติฯ)

(ธรรมคุณ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะ สังโฆ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย
อัญชะลี กะระณีโย อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

(สังฆคุณ)

บทชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

พาหุงสะหัส สะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง
อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา
มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะ
มักขะมะถัทธะยักขัง ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ
สุทารุณันตัง เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง ธาวันติโยชะนะปะถัง
คุลิมาละวันตัง อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ
ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ สันเตนะ โสมะวิธินา
ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิโต
ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง ปุตเตนะ
เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา
มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรัหมัง
(อ่านว่า พรัมมัง) วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา
ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถาโย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที หิตวานะเนกะวิวิธานิ
จุปัททะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

(* ถ้าสวดให้คนอื่น ให้เปลี่ยนจากคำว่า เม เป็น เต)

บทชัยปริตร (มหากาฯ)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม* ชะยะมังคะลังฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ*** ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะ จาริสุ****
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เม* ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เม*ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เม*ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เม*ฯ

* ถ้าสวดให้ผู้อื่น เปลี่ยนจาก **เม** เป็นคำว่า **เต**

*** ถ้าสวดให้ผู้อื่น เปลี่ยนจาก **อะหัง วิชะโย โหมิ** เป็นคำว่า **ตะวัง วิชะโย โหหิ**

**** อ่านว่า **พรัม-มะจาริสุ**

บทอิติปิโส เท่าอายุ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธภะคะวาติ
(ให้สวดเกินอายุ 1 จบ เช่นอายุ 42 ปี ต้องสวด 43 จบ)

พระคาถาชินบัญชร

พุทธมนต์อันวิเศษ ก่อให้เกิดความสิริมงคล
ศัตรูไม่กล้ากล้ำกลาย ขจัดภัยทั้งปวง

(ตั้งนะโม 3 จบ)

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
อัตถิกาเย กายะญายะ เทวานัง ปิยะตัง สุตตะวา
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะราชาโน
ท้าวเวสสุวัณโณ มะระณัง สุขัง
อะระหัง สุคะโต นะโม พุทธายะ ฯ

ชะยา สะนา กะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวา หะนัง
จะตุ สัจจา สะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะรา สะภา ฯ
ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นา ยะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิส สะรา ฯ

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง　　พุทโธ ธัมโม ทะวิโล จะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง　　อุเร สัพพะคุณา กะโร ฯ
หะทะเย เม อะนุรุทโธ　　สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภา คัสสมิง　　โมคคัลลาโน จะวา มะเก ฯ
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง　　อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะมะหา นาโม　　อุภาสุง วามะโส ตะเก ฯ
เกสะโต ปิฏฐิภา คัสสมิง　　สุริโย วะ ปะภัง กะโร
นิสินโน สิริสัม ปันโน　　โสภิโต มุนิปุง คะโว ฯ
กุมาระกัสสะโป เถโร　　มะเหสี จิตตะวา ทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง　　ปะติฏฐาสิ คุณา กะโร ฯ
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ　　อุปาลี นันทะสี วะลี
เถรา ปัญจะอิเม ชาตา　　นะลาเฏ ติละกา มะมะ ฯ
เสสา สีติ มะหาเถรา　　วิชิตา ชินะสา วะกา
เอตาสีติ มะหาเถรา　　ชิตะวันโต ชิโน ระสา
ชะลันตา สีละเต เชนะ　　อังคะมังเค สุสัณ ฐิตา ฯ
ระตะนัง ปุระโต อาสิ　　ทักขิเณ เมตตะสุต ตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม　　อังคุลิมา ละกัง ฯ
ขันธะโม ระปะริตตัญ จะ　　อาฏานาฏิยะสุต ตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา　　ปาการะ สัณฐิตา ฯ
ชินาณา วะระสังยุตตา　　สัตตัปปาการะลัง กะตา
วาตะปิตตาทิสัญ ชาตา　　พาหิรัช ฌัตตุปัท ทะวา ฯ

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะ ชินะเต ชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจ นะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร ฯ
ชินะ ปัญชะระ มัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหี ตะเล
สะทา ปาเลนตุมัง สัพเพ เต มะหาปุริสา สะภา ฯ
อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตา ริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะ ราโย
สัทธัมมานุภาวะ ปาลิโต จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติ ฯ

(ชินะปัญชะราคาถา นิฏฐิตา)

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข
นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์
อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร
อัพยาปัชโฌ โหมิ ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง
อะนีโฆ โหมิ ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิฯ มีความสุขกายสุขใจและรักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพะยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญฯ

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดา บิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดา บิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม คะรูปัชฌายาจะริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ คะรูปัชฌายาจะริยา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง เม สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง เม สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง เม สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา ฯ

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

บทกรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลจากการเจริญภาวนานี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดอโหสิกรรม และอนุโมทนายบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ.

บทอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม กรรมใดที่ทำแก่ผู้ใดในชาติใดๆก็ตาม ขอให้เจ้ากรรมนายเวรจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า อย่าได้จองเวรจองกรรมต่อไปเลย แม้แต่กรรมที่ใครๆ ทำแก่ข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน เพื่อจะได้ไม่มีเวรกรรมต่อไป ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ ขอให้ข้าพเจ้า ครอบครัว บุตรหลาน ตลอดจนวงศาคณาญาติและผู้มีพระคุณของข้าพเจ้ามีความสุข ความเจริญ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีและสิ่งที่ชอบด้วยเทอญฯ

บทสวดตัดกรรม

(นะโม 3 จบ)

"สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะเม ภันเตอุกาสะ ทะวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะภะเม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต"

หากข้าพเจ้า จงใจหรือประมาทพลาดพลั้งล่วงเกิน บิดา - มารดา ครูบาอาจารย์ พระพุทธ พระธรรม พระอรหันต์ทุกพระองค์ พระอริยสงฆ์เจ้า ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย รวมถึงผู้มีพระคุณและท่านเจ้ากรรมนายเวร จะด้วย กาย วาจา ใจ ก็ดี ขอได้โปรดอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย

หากข้าพเจ้า มีเจ้าของในตัวติดตามมาขออนุญาตมีคู่ มีครอบครัวได้เหมือนคนปกติทั่วไป ขอถอนคำอธิษฐานคำสาบานที่จะติดตามคู่ในอดีต

ขอให้ต่างฝ่ายต่างเป็นอิสระต่อกัน ข้าพเจ้าจะประพฤติตนในทางที่ถูกที่ชอบที่ควรขอบุญบารมีในอดีตกาลที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน จงส่งผลให้ข้าพเจ้า และครอบครัวตลอดจนบริวารที่เกี่ยวข้องจงเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ลาภ ยศ สุข สรรเสริญ สติ ปัญญา ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ อุปสรรคใดๆ โรคภัยใดๆ ขอให้มลายสิ้นไป ขอให้ข้าพเจ้ามีความสว่างทั้งทางโลก ทางธรรม ตั้งแต่บัดนี้ตราบเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

หากมีผู้ใดเคยสร้างเวรสร้างกรรมกับข้าพเจ้า ไม่ว่าจะชาติใดภพใดก็ตาม ข้าพเจ้ายินดีอโหสิกรรมให้ ขอถอนความพยาบาท ความอาฆาต และคำสาปแช่งในทุกชาติ ทุกภพ ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากคำสาปแช่งของปวงชนของเจ้ากรรมนายเวร ขอให้พ้นนรกภูมิ พบแสงสว่างทั้งทางโลกทางธรรมเทอญ

“คนเราเกิดมาหลายภพชาติ ต่างมีเจ้ากรรมนายเวรต่างกัน
การสวดขอขมาเพื่อลดและปลดหนี้กรรมให้น้อยลง”

ทำสมาธิหลังสวดมนต์เพื่อลดกรรม

เมื่อสวดมนต์จบแล้ว ควรทำสมาธิ ซึ่งการทำสมาธินี้ทำเพื่อให้สำนึกใน บาป บุญ คุณ โทษ เวรกรรมต่างๆ ที่ได้ทำไว้ และเป็นการสร้างกรรมดีอย่างต่อเนื่อง

วิธีปฏิบัติสมาธิเบื้องต้น

ให้นั่งขัดสมาธิ คือ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย หงายฝ่ามือทั้งสองขึ้น นั่งตัวตรง หลับตา เอาสติมาจับอยู่ที่สะดือ ที่ท้องพองยุบเวลาหายใจเข้าทองพอง กำหนดว่า “พองหนอ” ใจนึกกับท้องที่พอง ต้อง

ให้ทันกัน อย่าให้ก่อน หรือหลังกัน หายใจออกท้องยุบ กำหนดว่า "ยุบหนอ" ใจนึกกับท้องที่ยุบ ต้องทันกัน อย่าให้ก่อนหรือหลังกัน

ข้อสำคัญ ให้สติจับอยู่ที่พอง ยุบ เท่านั้น อย่าดูลมที่จมูก อย่าตะเบ็งท้อง ให้มีความรู้สึกตามความเป็นจริงว่า ท้องพองไปข้างหน้า ท้องยุบมาข้างหลัง อย่าให้เห็นเป็นไปว่า ท้องพองขึ้นข้างบน ท้องยุบลงข้างล่าง ให้กำหนดเช่นนี้ตลอดไปจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนด

เมื่อมีเวทนา

จะต้องบังเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติแน่นอน จะต้องมีความอดทนเพื่อเป็นการสร้างขันติบารมีด้วย ถ้าผู้ปฏิบัติขาดความอดทนเสียแล้ว การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้นก็ล้มเหลว ในขณะที่นั่งหรือเดินจงกลมอยู่นั้น ถ้ามีเวทนา ความเจ็บ ปวด เมื่อย คัน เกิดขึ้น ให้หยุดเดิน หรือกำหนดพองยุบ ให้เอาสติไปตั้งไว้ที่เวทนาเกิด และกำหนดไปตามความเป็นจริงว่า ปวดหนอๆๆ เจ็บหนอๆๆ เมื่อยหนอๆๆ คันหนอๆๆ เป็นต้น ให้กำหนดไปเรื่อยๆ จนกว่าเวทนาจะหายไป เมื่อเวทนาหายไปแล้ว ก็ให้กำหนดนั่งหรือเดินต่อไป

จิต เวลานั่งหรือเดินอยู่ ถ้าจิตคิดถึงบ้าน คิดถึงทรัพย์สิน หรือคิดฟุ้งซ่าน ต่างๆ นานา ก็ให้เอาสติปักลงที่ลิ้นปี่ พร้อมกับกำหนดว่า คิดหนอๆๆ ไปเรื่อยๆ จนกว่าจิตจะหยุดคิด แม้ดีใจ เสียใจ หรือโกรธ ก็กำหนดเช่นเดียวกันว่า ดีใจหนอๆๆ เสียใจหนอๆๆ โกรธหนอๆๆ เป็นต้น

การลดกรรม 45 ประการ

1. กรรมที่ไม่มีลูก

กรรมจาก การทำร้ายลูกของสัตว์อื่น พรากสัตว์อื่นจากพ่อแม่หรือเคยข่มเหงลูกคนอื่น

ลดกรรม ด้วยการงดกินเนื้อสัตว์ทุกๆ 7 วัน ในทุกๆเดือนทำบุญปล่อยปลาลงน้ำ ปล่อยนกปล่อยกา ทำบุญบริจาคทานที่มูลนิธิสัตว์หรือมูลนิธิเด็กอ่อน

2. เจ็บป่วยบ่อย หรือเป็นโรคร้าย

กรรมจาก เคยทำทารุณกรรมต่อสัตว์

ลดกรรม ด้วยการทำบุญทำทานกับสัตว์อนาถา ให้อาหารให้ความเมตตา ซื้อยาหรือบริจาคเงินที่โรงพยาบาลสงฆ์ ทำบุญปล่อยเต่างดกินเนื้อสัตว์ตลอดชีวิต

3. ตาบอดหรือเป็นโรคตา

กรรมจาก เคยทำร้ายสัตว์ที่ดวงตา หรือไม่เคยทำบุญเติมน้ำมันตะเกียงในชาติก่อน หรือเคยทำลายไฟฟ้าของวัด ของที่สารธารณะ

ลดกรรม ซื้อโคมไฟ หลอดไฟถวายวัด ถวายเทียนห่อใหญ่ ถวายไฟฉาย เติมน้ำมันตะเกียงทุกวันพระ บริจาคเงินในกล่องซื้อน้ำมันเติมตะเกียงที่วัด

4. ถูกรถเฉี่ยวชน ถูกลูกหลง ถูกสัตว์กัดต่อย

กรรมจาก จากเคยเป็นคนพาลเกะกะเกเร หาเรื่องเดือดร้อนให้ผู้อื่น มักรังแกและสาปแช่งผู้อื่นอยู่เสมอ

ลดกรรม หมั่นพูดดี มีวาจาไพเราะ

5. สูญเสียคนใกล้ชิด

กรรมจาก เคยยิงนกตกปลา

ลดกรรม ทำบุญไถ่ชีวิตโค กระบือ งดกินเนื้อสัตว์อย่างน้อยสัก 1 อย่างชั่วชีวิต หรือกินเจทุกๆ 3 เดือน ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา

6.ถูกนินทา ถูกให้ร้าย

กรรมจาก เคยพูดจาให้เป็นเหตุให้คนอื่นเป็นทุกข์หรือเดือดร้อน

ลดกรรม พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี พูดดี พูดให้คนอื่นเกิดประโยชน์ พูดให้ผู้อื่นมีความสุข

7. มักเดือดร้อนเพราะไฟ ไฟไหม้บ้าน ไฟดูด

กรรมจาก เคยลบหลู่พระสงฆ์ และศาสนา

ลดกรรม ตักบาตรทุกวันพระ ทำบุญถวายสังฆทานทุกเดือน ฟังเทศน์ฟังธรรมทุกวันพระ หรือทุกๆเดือนในวันพระ ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกจ่ายฟรี

8. ขาดบารมี ไร้ญาติขาดมิตร

กรรมจาก ไม่เคยไปร่วมงานบุญงานศพ

ลดกรรม ร่วมทำบุญงานศพ บริจาคเงิน หรือร่วมด้วยแรงกายช่วยงานอื่นๆ ในงานศพ เช่นทำอาหาร จัดดอกไม้

9. ตั้งหลักปักฐานไม่ได้ โยกย้ายบ่อย

กรรมจาก ไม่เคยร่วมทำบุญสร้างโบสถ์สร้างวิหาร แก่วัดวาอารามต่างๆ

ลดกรรม ร่วมทำบุญสร้างโบสถ์ สร้างหลังคาวิหาร ร่วมทำบุญฝังลูกนิมิต หมั่นไปไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ณ เมืองที่ตนอยู่อาศัย

10. มักถูกรังแก ถูกเบียดเบียน

กรรมจาก ไม่เคยบวช หรือทำบุญงานบวช

ลดกรรม บวช ด้วยจิตศรัทธาปวารถาอย่างบริสุทธิ์ไม่มีเจตนาอื่นแอบแฝง จะบวช 7 วัน หรือ 15 วัน 1 เดือน 1 พรรษา แล้วแต่จิตศรัทธา ถ้าเป็นสตรีจะบวชชีพราหมณ์ หรือถือศีล 8 ตามเวลาที่สะดวกและตั้งจิตศรัทธา หรือร่วมทำบุญงานบวชอย่างสม่ำเสมอเท่าที่จะทำได้

11.ไม่มีคนชื่นชมเอ็นดู ขาดเสน่ห์

กรรมจาก ไม่เคยถวายของหอม

ลดกรรม หมั่นทำบุญไหว้พระทุกวันพระ ถวายธูปหอม เทียน ดอกไม้สด

พวงมาลัย ทองคำเปลว ประน้ำอบน้ำปรุง ประพฤติดีปฏิบัติชอบต่อผู้อื่น คิดดี ทำดี พูดดี ให้ผู้อื่นได้ดี มิให้ร้ายผู้ใด

12. เป็นที่รังเกียจ มีกลิ่นปาก กลิ่นตัว

กรรมจาก ทำติเตียนดูแคลน ผู้ที่ชอบทำบุญทำทาน

ลดกรรม หมั่นทำบุญทำทานอย่างสม่ำเสมอ ฟังเทศน์มหาชาติทุกๆปี ชักชวนผู้อื่นให้ร่วมทำบุญหรือบริจาคทานเป็นการบอกบุญผู้อื่นพิมพ์หนังสือธรรมะจ่ายแจกฟรี

13. ไปไหนมาไหนลำบาก มีแต่อุปสรรค

กรรมจาก เคยทำลายหนทางสัญจรของวัด หรือของชาวบ้าน หรือทำให้ทางสัญจรสาธารณะได้รับความไม่สะดวก

ลดกรรม บริจาคทรัพย์หรือแรงกายช่วงสร้างสะพาน สร้างทางอันเป็นประโยชน์แก่วัด หรือชุมชนเล็กๆ ช่วยผู้คนยากไร้ให้ได้มียวดยานพาหนะหรือทางสัญจรที่สะดวก

14. เป็นคนรับใช้เขาร่ำไป

กรรมจาก เคยเนรคุณผู้ที่เคยมีพระคุณแก่ตน

ลดกรรม ตอบแทนผู้มีคุณด้วยความกตัญญู ร่วมทำบุญสร้างพระพุทธรูปพระประธาน ทำทานทั้งกับคนและสัตว์

15. ขัดสน อดมื้อกินมื้อ

กรรมจาก เคยละเว้นการใส่บาตร ละเว้นการให้ทาน เมื่อมีคนยากไร้มาขอทานอาหารและน้ำ

ลดกรรม แบ่งปันอาหาร น้ำ เสื้อผ้า แก่คนยากไร้อนาถา แม้ไม่มีเงินก็แบ่งปันสิ่งของตามที่มี ตักบาตรทุกเช้าหรือทุกวันพระ

16. อาภัพคู่ ร้างคู่

กรรมจาก เคยผิดลูกผิดเมียเขา

ลดกรรม บวชพระ หรือบวชชีพราหมณ์ ร่วมทำบุญเป็นเจ้าภาพงานแต่งงานคู่บ่าวสาวที่ยากจน ถวายของเป็นคู่ เช่น แจกันคู่เชิงเทียนคู่ หมอนคู่ เป็นต้น

17. ได้คู่ที่เลวร้าย ทำร้ายตนหรือทำให้เป็นทุกข์

กรรมจาก เคยข่มขืนเขาในชาติก่อน เคยทุบตีทำร้ายคู่

ลดกรรม บวชพระ หรือบวชชีพราหมณ์ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา

18. อยู่โดดเดี่ยวยามบั้นปลาย

กรรมจาก เคยจับสัตว์ขัง

ลดกรรม ทำบุญปล่อยปลาลงน้ำ ปล่อยนกปล่อยกา ทำบุญทำทานแก่เด็กอนาถาและสัตว์อนาถา

19. รูปร่างหน้าไม่งดงาม

กรรมจาก ไม่เคยถวายดอกไม้ของหอม

ลดกรรม ถวายพวงมาลัยดอกไม้สด ดอกไม้หอม ทำบุญบริจาคดวงตา บริจาคร่างกายให้โรงพยาบาล

20. มักถูกโกง ถูกเบี้ยวเงิน

กรรมจาก เคยคดโกงผู้อื่น!

ลดกรรม สละทรัพย์บริจาคร่วมการกุศลต่างๆ ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน อุทิศส่วนกุศลแก่เจ้ากรรมนายเวรทุกๆเดือน

21. พิการ ร่างกายไม่สมประกอบ

กรรมจาก เคยทุบตีพ่อแม่ ด่าพ่อแม่ หรือทำร้ายพ่อแม่

ลดกรรม หมั่นทำบุญไหว้พระ ปล่อยนกปล่อยปลา ถือศีล 5 ศีล 8 เจริญภาวนา นั่งวิปัสสนากรรมฐาน

22. มีคดีความ

กรรมจาก เคยพบคนทุกข์ร้อนแล้วไม่ช่วยหรือพยายามหาทางช่วยเหลือ

ลดกรรม หมั่นทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา นั่งสมาธิ เจริญวิปัสสนากรรมฐาน ถือศีล 8 ทุกๆ 3 เดือนๆละ 7 วัน

23. ไร้ที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

กรรมจาก ไม่สงเคราะห์คนอนาถา ที่มาขออาหาร ขอชายคาหลบฝน ไม่มีน้ำใจช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก

ลดกรรม ร่วมทำบุญซื้อกระเบื้องหลังคาโบสถ์ หมั่นไปกราบไหว้บู! ชาศาลหลักเมือง ทำบุญทำทานแก่สัตว์พิการหรือสัตว์จรจัด

24. จิตใจขุ่นมัว ดุดัน ขี้โมโห

กรรมจาก มักตะหนี่ในการทำบุญ

ลดกรรม สวดมนต ไหว้พระ ทุกวันพระ ฝึกวิปัสสนากรรมฐาน ถือศีล 5 หรือศีล 8 ทุกๆ 3 เดือน บริจาคทาน แบ่งปันเงินทองหรือสิ่งของแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยาก หรือร่วมทำบุญบริจาคทานกับมูลนิธิสถานสงเคราะห์ และวัดวาอารามต่างๆ

25. ไม่มีชื่อเสียง

กรรมจาก เคยติฉินนินทาทำให้ผู้อื่นเสียหาย

ลดกรรม ร่วมทำบุญสร้างหอระฆัง ร่วมทำบุญหล่อเทียนพรรษา ทำทานกับคนยากไร้ และสัตว์อนาถา

26. ไม่มีวาสนาบารมี

กรรมจาก ไม่เคยนับถือชื่นชมผู้นับถือธรรมมะ

ลดกรรม ทำบุญสร้างพระพุทธรูป ทำทานกับคน

27. มีลูกหลานไม่ดี เกเร ไม่เชื่อฟัง

กรรมจาก ทำแท้ง เคยทำร้ายคนใกล้ชิดมาก่อน และทำร้ายจิตใจครอบครัวในชาติก่อน

ลดกรรม บวชเณร โดยให้ลูกบวชหรือไปร่วมบวช จะทำให้กรรมน้อยลง ปฏิบัติธรรม อุทิศให้ลูกตนเอง

28. เจอแต่คนเอาเปรียบ

กรรมจาก เคยเบียดเบียนเงินพ่อแม่ไว้ในอดีตชาติ เคยโกงคนไว้ในอดีตชาติ ขโมยเงินครอบครัวมาใช้

ลดกรรม หมั่นยึดถือศีล 5 ให้มั่น ไม่ดื่มเหล้า ทำให้ขาดสติ โดนโกงง่าย หมั่นสวดมนต์ อธิษฐานบารมีด้านขอพรให้พบเจอคนดีๆเข้ามาในชีวิต

29. เกิดในสกุลต้อยต่ำ
กรรมจาก โอหัง อวดดี จิตใจคับแคบ
ลดกรรม ร่วมทำบุญสร้างวัด สร้างพระประธาน ทำบุญทำทานกับคนยากไร้และสัตว์อนาถา พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี
30. ไร้สง่าราศี ขาดวาสนา
กรรมจาก เคยเมาสุระอาละวาด ระรานผู้อื่น!
ลดกรรม นั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน ทำทานกับคนอนาถา และสัตว์อนาถา ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี
31. ไม่เจริญก้าวหน้า จิตใจเป็นทุกข์
กรรมจาก เคยชักจูงคนทำชั่ว
ลดกรรม ถือศีล 8 เป็นเวลา 7 วัน ทุกๆ 3 เดือน หมั่นทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน
32. จิตใจฟุ้งซ่าน เป็นทุกข์
กรรมจาก เคยริษยาผู้อื่น
ลดกรรม ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน ปล่อยปลาลงน้ำ นั่งสมาธิ สวดมนต์บทคาถาพระชินบัญชร
33. ชีวิตตกต่ำ ทำสิ่งใดไม่เจริญ
กรรมจาก เคยทำแท้ง
ลดกรรม ปล่อยปลาลงน้ำทุกๆเดือน จนครบ 9 เดือน หรือ 1 ปีเต็ม ถวายสังฆทาน ทำบุญใส่บาตรเสมอ
34. เป็นเมียน้อย เมียเก็บ
กรรมจาก เคยผิดลูกผิดเมียเขามาก่อน ขืนใจเขาโดยไม่ยินยอม เคยอธิษฐานจิตร่วมกันมาว่ากี่ภพก็ขอให้ได้ใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน
ลดกรรม ถวายธงคู่ ธูปคู่ เชิงเทียนคู่ หมอนคู่ อย่างใดก็ได้ อธิษฐานจิตขอให้ชีวิตคู่ที่ดีขึ้น บวชชีพราหมณ์ ปีละ 1 ครั้ง 3 วัน อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่เคยล่วงเกินให้ได้รับกุศลและเปิดทางให้ชีวิตคู่ดีขึ้น ร่วมเป็นเจ้าภาพงาน

แต่ง เพื่อชีวิตตนจะดีขึ้นและสมหวัง สวดมนต์ขอพรทุกวันเกิดด้านความรักให้สมหวังต่อไป ทำบุญสังฆทานสด ในวันเกิดตนเอง เดือนละครั้ง เพื่ออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติปัจจุบันชาติและวิญญาณที่ตามมาให้ได้รับกุศลและอโหสิกรรม

35. เป็นทุกข์เพราะคนในครอบครัว

กรรมจาก เคยลำเอียง ไร้คุณธรรมในด้านครอบครัวไว้ก่อน เคยเอารัดเอาเปรียบคนในครอบครัวและคนใกล้ชิดไว้ในชาติอดีตและชาติปัจจุบัน เคยทำให้ครอบครัวเขาแตกแยกในอดีตชาติ

ลดกรรม ต้องบวชชีพราหมณ์ เพราะเมื่อเกิดอีกภพชีวิตจะได้ดีมีชีวิตที่ดีขึ้นเพราะกุศลของการบวช ปฏิบัติธรรมทำให้เจ้ากรรมนายเวร อโหสิกรรมและตนเองได้พบสิ่งที่มีกุศลมากขึ้น ยึดพรหมวิหาร 4 มี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา จะทำให้ชีวิตมีความเมตตา และไม่ลำเอียงเอารัดเอาเปรียบคนใกล้ชิด ทำให้วิถีชีวิตมีคนนับถือและพ้นจากความทุกข์ในเรื่องญาติพี่น้องยุ่งเกี่ยวได้นำพระคู่บ้านคู่เมืองเข้าสักการะที่บ้าน และสวดมนต์ขอพรให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข

36. เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาต

กรรมจาก ฆ่าสัตว์ ทรมานสัตว์ ทำร้ายคนไว้ในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ

ลดกรรม ตักบาตรอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติปัจจุบันชาติรวมถึงสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ได้กุศลและอโหสิกรรมซึ่งกันและกัน ปล่อยสัตว์ลงน้ำในวันเกิดตนเอง กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรได้รับและอโหสิกรรม ถวายยาเข้าวัดหรือช่วยเหลือคนป่วย

37. เป็นมะเร็ง

กรรมจาก รู้เห็นเป็นใจกับการทำแท้ง การทารุณสัตว์ หรือการทำร้ายเบียดเบียนผู้อื่น

ลดกรรม ทำบุญใหญ่อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร และบวชชีพราหมณ์ 1 เดือนเพื่อส่งกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรอโหสิกรรม ทำบุญสร้างพระพุทธรูป สร้าง

โบสถ์หรือสร้างศาลาวัด ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี หมั่นนั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน

38. ค้าขายขาดทุน ทำงานไม่ก้าวหน้า

กรรมจาก เคยลบหลู่เจ้าที่เจ้าทาง

ลดกรรม หมั่นทำบุญใส่บาตร ถวายสังฆทาน ถวายเครื่องเซ่นสังเวย เจ้าที่เจ้าทาง หมั่นสวดมนต์บทคาถาพระชินบัญชร

39. ด้อยปัญญา

กรรมจาก ฝักใฝ่อบายมุขในชาติก่อน หรือชักชวนคนไปทำชั่ว ดูแคลนหลักธรรมมะ

ลดกรรม พิมพ์หนังสือธรรมะจ่ายแจก ทำบุญทำทานกับโรงเรียนของเด็กพิการหรือตามูลนิธิต่างๆ

40. ตกงาน

กรรมจาก เคยกลั่นแกล้งผู้อื่นในเรื่องงาน หรือแย่งงานผู้อื่น

ลดกรรม หมั่นทำบุญทำทาน ร่วมงานบุญต่างๆ ปล่อยนกปล่อยปลา

41. ไม่มีโชคลาภ

กรรมจาก ไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระ

ลดกรรม หมั่นทำบุญสวดมนต์ไหว้พระ ถวายธูป เทียน ดอกไม้สด พวงมาลัยและทองคำเปลว

42. เรียนไม่จบ การเรียนมีอุปสรรค

กรรมจาก ชาติก่อนปฏิเสธการฟังเทศน์ฟังธรรม

ลดกรรม หมั่นเข้าวัด ร่วมงานบุญต่างๆ ฟังเทศน์ อ่านหนังสือธรรมะ

43. มีอาชีพต้อยต่ำที่ผู้คนดูแคลน

กรรมจาก ชาติก่อนเคยบวชด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ไร้ความศรัทธา อาศัยผ้าเหลืองหากิน

ลดกรรม ถือศีล 5 ศีล 8 นั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน ถวายสังฆทานทุกเดือนหรือทุก 3 เดือน

44. ครอบครัวยากจน

กรรมจาก ชาติก่อนไม่เคยบริจาคทาน

ลดกรรม หมั่นทำบุญด้วยการบริจาคทาน ถ้ามีเงินไม่มากก็บริจาคเป็นสิ่งของ แรงกาย หรือน้ำใจ ต่อผู้ตกทุกข์ได้ยาก เช่น ไปช่วยอ่านหนังสือให้มูลนิธิคนตาบอด

45. เป็นทุกข์เพราะความรัก

กรรมจาก ชาติก่อนเจ้าชู้ หลอกผู้อื่นให้อกหัก

ลดกรรม ประพฤติดีปฏิบัติดีทั้งความคิด กาย วาจา ใจ ร่วมทำบุญงานแต่งงาน ทำสิ่งดีๆให้คนอื่นได้สมรัก

สั่งพิมพ์ได้ที่ :

โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล

20/21 หมู่ 5 ถ.นนทบุรี ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทร. 08 911 911 82, 081 890 6461, 02 968 0661,3

Fax : 02 968 0664 E-mail : aeyhiie@gmail.com

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือสวดมนต์

คุณดุสิต สุขศิริ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	20 เล่ม
คุณฉันทนา สุขศิริ	20 เล่ม
คุณสมคิด สุขศิริ และครอบครัว	10 เล่ม
คุณหัสยา บุญรัตน์	10 เล่ม
คุณติ๋ม เขตสมุทร์	5 เล่ม
คุณรำพึง คลายแสง	10 เล่ม
คุณสุชาดา วงศ์พิทักษ์ อุทิศให้ คุณบุญชอบ กับ ด.ช.วิชัย วงศ์พิทักษ์	20 เล่ม
คุณพธู มีเพ็ชร และครอบครัว	20 เล่ม
คุณสังวาลย์ เกลี้ยกล่อม และครอบครัว	10 เล่ม
คุณฉวีวรรณ์ สาระมูล และครอบครัว	10 เล่ม
คุณธนานุช สุขศิริ – ด.ช.ชยพล พงษ์ศิลา อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	10 เล่ม
ร้านตองเอ็นรับเบอร์ – ร้าน อ.อะไหล่ยนต์ – ร้านสมุนไพรเถ้าแก่เนี้ย คุณนงนุช ถนอมวงษ์ – คุณกัญญ์ณัช ถนอมวงษ์ คุณนิด วิเชียรเขต และครอบครัว คุณมานะ, คุณภวัต ถนอมวงษ์ และครอบครัว	40 เล่ม
คุณบริบาล อุปัชฌาย์ และครอบครัว	10 เล่ม
คุณสมหมาย – คุณวิภาลักษ์ – ด.ช.ภูบดินทร์ อุลมาร	20 เล่ม
คุณอดุลย์ – ด.ญ.กนกภรณ์ นามอาษา คุณทวี – คุณสว่าง พาที คุณกล่อมจิตร – คุณตั้น เปืองบุญ	29 เล่ม
คุณสมศรี พัดจันทร์ – คุณจินตนา พร้อมบุตร ศรีเจริญ	10 เล่ม
คุณสมพงษ์ – คุณวาสนา เพ็ชรบุรี	50 เล่ม
คุณแม่แดง – คุณนงค์นุช – คุณบุษบา แพงเบ้า	10 เล่ม
คุณบุญส่ง – คุณเสาวพร – ด.ญ.ประวีณ ผลถวิล	10 เล่ม
คุณทองพูน ทองหอ และครอบครัว	10 เล่ม
พจอ.ยุทธพร – คุณโชติกา พลอยสุกใส	11 เล่ม
คุณฐิติรัตน์ ศรีรุ่งเรือง และครอบครัว	29 เล่ม
คุณพิสิฏฐา ปัดนา – คุณสมจิตร สุทธวา	29 เล่ม
คุณคนึงนุช ทุมผารักษ์	10 เล่ม
คุณกฤษฎา เหมือนโพธิ์ – คุณชนกนันท์ พุ่มพวง	10 เล่ม
คุณขนิษฐา ปัททุม	10 เล่ม
คุณรัชนี ทรงบุญญา	30 เล่ม
คุณสุริยา ชาติสุวรรณ	20 เล่ม
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม และ (บาตรหน้าร้านฐิติญา)	153 เล่ม
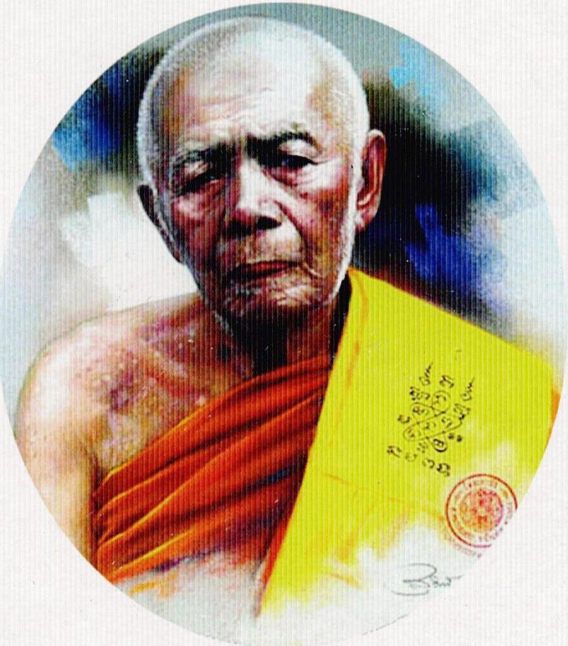
หากชื่อ–นามสกุล ของท่านใดขาดตกผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย